

קיומו.

אמר רבי אבא, כלחו תלתא, אתרמייז בחיוו זעירא. ואיננו תלתת תנעות פומא: עליון, אמצעי, וחתתון, בנחוגי דפומא אתנהייג בהו. אמר רבי אבא, וهم חכמה ותבונה וידעת.

מאי משמע דהאי טרין אתנהייג בהו עלמא, וهم תבונה וידעת. דתניין, אלין מנהגי עלמא השמים שנבראו בתבונה. וחתהום בדעת. וחתכמה הוא שמו של מקום, והוא נקרא חכמה. ותניין, הוא וחתכמה הפל דבר אחד. דאמר רבי יהושע, Mai דבתיב, (ישעה מב) אני ה' הוא שם. מלמד שהוא ושמו אחד הוא. אמר רבי אבהו, הפל נתן, אבל שמו הגדול לא נתן, ולא אווזיף לאחרון, דבתיב אני ה'. לבדי. מלמד דשם זה לא נתן לשום נברא.

אמר רבי אבהו, בא וראה במה חשש הקדוש ברוך הוא על כבוד שמו יתברך, תדע לך בזמן שביה"מ היה קיימ, כל הקרביב קרבן, וזובחו לשם זה הנקרא אלהים, חייב מיתה, שנאמר (שמות כט) זובח לאלהים יחרם בלחתי לה' לבדו. מלמד שעריך להזכיר שמו המוחדר בלבד.

ועל כן כדי שלא יטעה אדם, צוה בקבועות ואמר, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. (שם כט) וכי תזובחו זבח תודה לה'. (שם יט) וכי תזובחו זבח שלמים לה'. (שם ט) ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה'. הפל לה', ולא נאמר לאלהים.

מאי טעם. אמר רבי אבהו, שם זה הוא משותף, שהטלאבים נקראו אללים. בני אדם נקראו אללים, הדיינים נקראו אללים, ואין לנו יודעים למי מהם זובה, לכך צריך להזכיר השם המוחדר לבדו.

אמר רבי חייא, תא חוו, מאן דמקלל את השם, דכתיב (ויקרא כד) איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, דהא אם כלל שם זה סתם, אין חיב מיתה, ואין מנידין אותה, דיבול לטעון לחדר מן דיינא, או לנידול ההור קאמר.

אמר רבי אבהו, מיתה אין מחייבין אותה, אבל נידוי מהחייבין אותה, משום לאו דאוריתא, דכתיב (שםות כב) אללים לא תקלל סתם. אבל אם כלל שם המוחדר, חייב מיתה, דכתיב (ויקרא כד) ונكب שם ה' מות יומת, מלמד שאינו חייב עד שיזOPER שמו המוחדר.

ההוא גברא דאקדיש בריה, ואמר, האי ברא דאתיליד, יהא מקודש לאללים, שמע ר' חייא ושמתייה. אמר ליה, ומה על דאקדישת ברוי לקודשא בריך הוא, להו ההוא גברא בשמטה. אמר ליה לאו על בך עבדית, אלא על דאקדישתיה לשם הנקרא אללים, והتورה אמרה (שםות כב) זבח לאלים יחרם. אמר והיאך הוות לי למימר. אמר ליה, האי ברא דאתיליד לי ליהוי מקודש לה, ולא לשם אחר. ומנא לנו. מהגנה, דכתיב (שםואל א) וגנתתו לו לה, ולא אמרה לאלים.

אמר רבי שלום, וזה אומר מנה דבשם אללים נברא העולם,
אי כי יוכל לטעון האי נברא בהאי גוונא, דמלאכיהם
הוא, או גדולי הדור הוא, או דיני הוו. אמר רבי אבהו, הָא
עלמא אתברי עד דלא ייתן בני נשא, ועד דלא ייתן דיני
דרא, ורבני דרא, ולא אית למשגא.

במא דאמר רבי אלעזר חביבא יקירה, דכתיב (שמות טו) מי
במה באלים ה, שיכל לבורא את הולם, משמע
דילים אינו יכול לבורא הולם, עד שנintel הקדוש ברוך
הוא אחת מתממו, והיא אותה ה"א, ובו נברא הולם.
ונעשה מן אלים אללים, ונבנה שמואללים. ועל האiTנן,
ביה"א בראמ.

אמר רבי יוסף, הָא חווין דלית בתרא ומלבותא אלא
בשמייה קדישא. דלא אוזפה לאחרא, והוא השם
יוד ה"א וא"ו ה"א. דאמר רבי יוסף, בו נכללים עליונים
ותחתונים שמים הארץ, וכל צבאם, בסוף הקבود, וחיות
הקדש, וכלם לנgeo באין וכלא חשיבין, והוא היה, והוא
זהה, והוא היה. בריך הוא, בריך שםיה. לעלם ולעלמי
עלמין אמן.

אמר רבי יהודה, יתברך ויתעלה שמוא של מלך מה"מ
הקדוש ברוך הוא, שהוא ראשון, והוא אחרון,
ומבעלדי אין אללים. וברא את הולם בסוד שלשה
ענינים גדולים וטובים, מהם דעת חכמה ובינה, שנאמר

(משלנו ג) ה' בְּחִכְמָה יִסְדַּק אָרֶץ כּוֹגֵן שְׁמִים בַּתְּבוֹנָה בְּדִעַתּוֹ
תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ.

וְלֹפֶת בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָאָרֶץ, שֶׁהוּא עֹולָם הַשְּׁפֵלָה,
בְּסָוד הַחִכְמָה. וְהַשְּׁמִים, שֶׁהוּא עֹולָם גָּדוֹל מִמְּנוּ,
בַּתְּבוֹנָה, שֶׁהוּא דָבָר קָטָן מִן הַחִכְמָה. וְכֹבֵר שְׁגִינָנוּ, אִימָתִי
נִקְרָא אָדָם חָכָם בַּחִכְמָה, בְּשָׁשׂוֹאָלִים אָתוֹ בְּכָל דָבָר,
וְעֹנְגָה וּמִשִּׁיבָה קָעֵנִין, וַיַּדְוָ בְּכָל, אֲזַן נִקְרָא חָכָם בַּחִכְמָה,
שֶׁהוּא גָּדוֹל עַל הַתְּבוֹנָה וְעַל הַדִּעָת, עַל בֵּן הַיָּה לוֹ יִתְבְּרַךְ
לְעֵשָׂות הַשְּׁמִים בַּחִכְמָה, וְהָאָרֶץ שֶׁהִיא שְׁפֵלָה מִמָּה
בַּתְּבוֹנָה.

תְּדֻעַ בַּי הַחִכְמָה גָּדוֹלה מִפּוֹלָם, וְעַל בֵּן נִקְרָא אָדָם חָכָם,
מִפְנֵי שֶׁהוּא חָכָם בְּכָל הַחִכְמּוֹת. וְהַתְּבוֹנָה קָטָנה מִן
הַחִכְמָה, וְעַל בֵּן נִקְרָא אָדָם מִבֵּין, בְּלוּמָר, מִבֵּין דָבָר מִתּוֹךְ
הָבָר, הַוָּא מַעֲצָמוֹ וּמַלְבָוֹ, מִבֵּין דָבָר מִתּוֹךְ דָבָר אַחֵר.
בְּלוּמָר, בְּרָאוֹתָו יִסּוֹד, בּוֹנָה בְּנִין עַלְיוֹ. וּבֵן הוּא הַמִּבֵּין,
בְּרָאוֹתָו דָבָר אַחֵר אוֹ קָצָתוֹ, מִשְׁלָים הַעֲנִין עַלְיוֹ.

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִתְבְּרַךְ שְׁמוֹ, בָּרָא הַשְּׁמִים בְּסָוד
הַתְּבוֹנָה, שֶׁהוּא עֲנֵין תְּבֹנָה מִתּוֹךְ הַיִסּוֹד.
וּבִרְאָשִׁית בְּלַגְבָּרָאים, בָּרָא צוֹרָת הַמְּלָאכִים הַקְּדוֹשִׁים,
שֶׁהָם תְּחִלָּת בְּלַגְבָּרָאים הַגְּאָצְלִים מִזְיוֹן אֹור הַדָּרוֹן.
וְעַשְׂרָה שְׁמוֹת נִקְרָאוֹ בְּסָודָם, וּבְתוֹךְ שְׁמוֹתָם נִקְרָא אֱלֹהִים.
וְעַל בֵּן בָּא לְהֹרֹות בִּרְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, בְּלוּמָר

ברא יתברך שמו צורת הפלאכימים הנקראים אליהם, והם היסוד מכל הגבראים האחרים, ומהזוד זה היסוד, נבראו השמים לאחר בן בסוד התבוננה, באשר התבוננה הוא דבר מהזוד דבר בקדש נבראו השמים דבר מהזוד דבר, שהם מפוז אור צורת הפלאכימים. כלומר הם בנין מהזוד היסוד, ועל בן בונן שמים בתבוננה.

אבל הארץ נהיה מותוד יסוד אחר, אלא שהוא תליה על המים. והקדוש ברוך הוא יסיד לה יסוד עשו בחכמה, ועל בן נאמר ה' בחכמה יסיד הארץ, בונן שמים בתבוננה, דבר מהזוד דבר.

ואמր רבי אבהו, בא וראה במה חשש הקדוש ברוך הוא על בבוד שמו הגדול שהוא יהוה, כי זהו שמו מפשש. אבל שם אליהם, משתחף הוא על יתר הגבראים. הפלאכימים נקרים אליהם. בני אדם נקראו אליהם. ההיננים נקראו אליהם.

ועל בן חשש המקום על בבוד שמו. תדע לך, כל הקרבין קרבנו זבחו לשם זה הנקרה אליהם, חייב מיתה. שנאמר, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם בלתי לה לבוד. בשביל שהוא שם משותה, אין לנו יודעים אם הוא זבח לפלאכימים, או לבני אדם, או להקדוש ברוך הוא. ועל בן אמרה התורה, זבח לאלהים יחרם בלתי לה לבוד, כלומר, שעריך שיזביר שם יהוה לבוד. ולפיכך נאמר בקרכנות,

(ויקרא כב) וְכִי תִזְבְּחُו זָבֵחַ תֹזְדֵה לְהָ, וְכִן בְשָׁלְמִים, וְכִן בְעוֹלָה, וְלֹא נִאֲמֵר לְאֱלֹהִים אֶלָא לְהָ מִטְשֵׁשׁ.

וְשָׁמִים, נִבְרָאו מִאֲוֹתָו הָאָוֹר הַנְשָׁפֵעַ בְאֱלֹהִים, עֲשָׂה אָוֹתָם הָבָר מִתּוֹךְ דָבָר, וּבְגַן דָבָרִים הַלְלוּוּ נִعְשָׂה הַמְשֻׁבָּן, שֶׁנִאֲמֵר (שמות לא) וְאַמְלִיא אֶתְךָ רוח אֱלֹהִים בְחַכְמָה וּבְתִבְונָה וּבְרָעָת. וְשֶׁלְשָׁתָן הִם בְמִתְנָת עַלְיוֹן, לְכָל אֲשֶׁר יְחִפּוּז יִתְגַּם, שֶׁנִאֲמֵר (משל ב) בְּיַה' יִתְנוּ חַכְמָה מִפְיוֹ דַעַת וּתִבְונָה.

* (בראשית א) בְרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. רַبִּי אַבָּא פָתָח וְאָמֵר, (בראשית טו) בַיּוֹם הַהוּא בְרָתָה הָא' אֶת אַבְרָם בְרִית מִילָה, שֶׁנִאֲמֵר (שם יא) וְהִתְהַבֵּרְתִּי בְבִשְׁרָכֶם לְבְרִית עַזְלָם. הַבָּ' בְרִית הַקְשָׁתָה, שֶׁנִאֲמֵר (שם ט) וְהִתְהַלֵּא לְאַוְתָה בְרִית. הַגָּ' בְרִית הַיְסוּרִין, שֶׁנִאֲמֵר (דברים כה) אֱלֹהָה דָבְרֵי הַבְרִית. הַה' בְרִית הַבְּהֻווָה, שֶׁנִאֲמֵר (במדבר כה) וְהִתְהַלֵּא לוֹ וְלִזְרָעָו אַחֲרֵיו בְרִית בְּהִגְנַת עַזְלָם.

וּקוֹדֶם שִׁנְתַּנוּ הַה' בְרִיתוֹת, לֹא הִתְהַבֵּרְתִּי הַבְרִית אֶלָא בְאַשׁ. שֶׁנִאֲמֵר (בראשית טו) וְהִגְנֵה תְגֹור עַשְׁן וְלִפְיד אַשׁ וְגַנוּ. וּבְתִיב (שם טו) בַיּוֹם הַהוּא בְרָתָה ה' אֶת אַבְרָם בְרִית לִאמְרָה. וְהַאַשׁ הִתְהַבֵּרְתִּי בְרִית בְּתַחַלָה. וְזֹה בְרָאשִׁית, הַוֹצֵא מִשְׁם אַשׁ, וְגַנְשָׁאָר בְרִית. בְלֹוֹמֶר בְרִית א"ש.

ר' יְוָחָנָן אָמֵר, בְרִית בְּרוֹתָה בְרָתָה הַקְדוּשָׁ בְרוֹךְ הוּא עִם

הָעוֹלָם, וְעַל מִנְתָּחֶת שִׁיעַמּוֹד אֶבְרָהָם, וַיַּתְקִיִּים הָעוֹלָם בְּזָכוֹתוֹ. שָׁגָגָאָמֶר, (בראשית ב') אֱלֹהִים תֹּולְדוּת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, בְּהַבְּרָאָם, בְּאֶבְרָהָם. וְאֵתָה שָׁעָה שְׁכְּרַת עַמּוֹ הַבְּרִית בְּאָשׁ, עַמְּדָה הָעוֹלָם בְּקִיּוֹמוֹ, וְזֹהוּ בְּרָאָשִׁית, בְּרִית אֵשׁ, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ בְּדִי שִׁיעַמּוֹד אֶתְהָרִית אֵשׁ.

וְהַחֲבָמָה אָוּמָרָת, לְמַה הַבְּיאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְבּוּל מִים לְעוֹלָם, בְּתִחְלַת דִּינּוֹ, וְלֹא דָבָר אַחֲרָה. אֲלֹא רָאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּרִית אֵשׁ, וְרָאָה שֶׁאָם יִדְין הָעוֹלָם בְּדִין אַחֲרָה, אָפְּשָׁר שִׁיוּכָלוּ הַרְשָׁעִים לְעַמּוֹד בְּעוֹלָם, מִפְנֵי אָוֹתָה בְּרִית אֵשׁ, בְּאָשָׁר נִבְרָא הָעוֹלָם. אֲלֹא מָה עָשָׂה, דָּן אֶת הָעוֹלָם בְּמִים, בְּדָבָר הָרָאוִי לְכֹבּוֹת אֶת הָאֵשׁ, בְּדִי לְהֻבֶּיר אֶת הַרְשָׁעִים מִן הָעוֹלָם, שְׁנָמְשָׁלוּ לְאֵשׁ, שָׁגָגָאָמֶר (יחזקאל ט') מִהָּאֵשׁ יִצְאֹו וְהָאֵשׁ תַּאֲכִלָּם. רְצֻוֹנוּ לְאָמָר, מִהָּאֵשׁ יִצְאֹו בְּתִחְלַת הָעוֹלָם בְּשָׁגָבָרָא.

לְבַנּוֹ בְּתִחְלַה אָמָר אַמְּחָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאָתִי בְּמִים, שָׁגָגָאָמֶר (ישעיה נ') וְהַרְשָׁעִים בַּיּוֹם נִגְרָשׁ, לְאַחֲרֵי בֵּן גַּגָּאָמֶר, מִהָּאֵשׁ יִצְאֹו וְהָאֵשׁ תַּאֲכִלָּם, אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד בָּאָן הַיּוֹ גַּמּוֹקִים בְּמִים, מִבָּאָן וְאַיְלָד מִהָּאֵשׁ יִצְאֹו וְהָאֵשׁ תַּאֲכִלָּם. וּבְשַׁחְטָאוֹ אַחֲרֵי בַּנּוֹ, דָּן אָוֹתָם בְּאֵשׁ, שָׁגָגָאָמֶר (בראשית ט') וְהָ הַמְּטִיר עַל סְדָם וְעַל עַמְּרָה בְּבְרִית וְאֵשׁ, וְאִימְתֵּי נִתְבְּסֵם הָעוֹלָם, בְּשַׁעַמְדוֹ עַל הַר סִינִי, וְנִתְמַלֵּא בְּלֹו אֵשׁ, שָׁגָגָאָמֶר (דברים ח') וְהָהָר בְּעַר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמִים. ר' יַצְחָק

אמֶר, וַיהֲתָרָה גְּהִיְתָה בְּרִית בֵּין הַשָּׁם וְהַעוֹלָם, שֶׁגְּמַשְׁלָה
בְּאָשׁ, שֶׁגְּאָמֵר (ירמיה כט) הַלֹּא כִּי דָּבָרִי בְּאָשׁ, וְזֹהוּ בְּרִית אָשׁ
בְּרִאשִׁית.

ר' יוחנן פותח, (משלו כד) בְּחִכְמָה יִבְנֶה בֵּית, שֶׁלֶשֶׁה דְּבָרִים
צְרִיךְ אָדָם לְעַשׂוֹת בְּדֶרֶבְיוֹ הָעוֹלָם, וְאָלוּ הַזָּ: לְבִנּוֹת בֵּית
מוֹשֵׁבָו, וְלִיְתַּעֲבֶרֶם לְהַתְּפִרְגִּים בָּו, וְאַחֲרֵךְ לְקַחַת לוֹ אָשָׁה,
וְלְהַזְּלִיד בְּגִים, לְפִרְגִּסּוּם בָּהֶם. וְלֹא בְּדֶרֶךְ הַשׁוֹטִים,
הַלּוּקְחִים אָשָׁה בְּתִחְלָה, וְאַחֲרֵךְ נוֹטְעִים בָּרֶם, וְאַחֲרֵךְ
בּוֹגִים בְּיַתָּה.

בַּיְּהָא דָּאָמֵר רַבִּי סִימֹון, בֶּל הַלּוּקָח לוֹ אָשָׁה, וְאֵין לוֹ
בְּתִחְלָה בְּמַה שִׁוְּבֵל לְפִרְגִּסָּה, תְּרִי זֶה חַפְשִׁי מִן הַמְּצֻוֹת,
בְּמַתִּים הַנִּקְרָאים חַפְשִׁים, שֶׁגְּאָמֵר (תהלים פח) בְּמַתִּים חַפְשִׁי.
וְלֹמַה נִקְרָא חַפְשִׁי. לְפִי שְׁהָוָא חַפְשִׁי מִן הַמְּצֻוֹת, מִפְנֵי שֶׁלֹּא
יִוּבֵל לְהַשְׁתִּיל בְּעַבוּדָה בּוֹרָאו, אֶלָּא בְּעַבוּדָת אָשָׁתוֹ.

ר' יהָדָה אוֹמֵר, בְּאָלוּ לְזַקֵּח עַבוּדָה זֶרֶה לְעַצְמוֹ. דָּאָמֵר רַבִּי
יהָדָה, בְּתִחְלָה הִי הַחִכְמִים וְהַחַסְידִים לְזַקֵּחַ אָשָׁה,
וְלֹא הִיא לָהֶם דִּי פִרְגִּסְתָּם, וּמְמִתִּים עַצְמָם בְּרַעַב וּבְצַמָּא,
וּמְגִיחִים בֶּל חַי הַעַה"ז, וּעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת וּבְעַבוּדָת
בּוֹרָאָם. אֶבֶל בָּזָמָן הַזָּה שְׁהַעֲוָה טְרוֹד אַחֲרֵה הַפִּרְגִּסָּה, צְרִיךְ
לְבּוֹגִן בֵּית בְּתִחְלָה, וְלֹזֶם מְזֻונָּתָיו, וְאַחֲרֵךְ לְקַחַת אָשָׁה,
וַיְכֹל לְעַבֵּד בּוֹרָאו, וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. בַּיְּהָא דָּאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
וּבְרוֹגִים לְבִרְכָה, אָם אֵין קָמָח אֵין תּוֹרָה.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, מַאֲחֵר שְׁהָאָדָם נוֹשָׂא אֲשָׁה, אֹזֶן נִקְרָא עַבֶּד הָרֶ, מִפְנֵי שְׁלַבּוֹ פָּנָוי מִלְּהֻסְתָּבֵל בְּעַבְירָה וּבְגִנְשִׁים, וּמִלְתָוֵר אַחֲרֵ לְבָבוֹ וּעֵינָיו, בָּמָה דָּאָת אָמָר (במדבר טו) וְלֹא תִתְהַرְרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵ עֵינֵיכֶם וּגּוֹ. לְפִיכְךָ צָרִיךְ אָדָם לְהַשְׁתָּדֵל לְכֹונֵן בֵּית בָּרָאשׁ, וְלַעֲשֹׂת יִשְׁׁוֹב בֵּית.

וּמְפֵי אֲתָה לְמַד, מִהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. קָדָם בָּנָה בֵּית וּכְזַנְנוֹ, וּוַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה וּהַמְּזוֹנוֹת, קָדָם שִׁיבָּא אָדָם לְעוֹלָם. הָאֵיךְ. בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בָּרָאשׁ, שַׁהְוָא הַבִּית. וּוַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה הָאֵיךְ. בָּרָא אֶת הַבְּהָמוֹת, וְאֶת הַחַיוֹת, וְאֶת הַעֲופּוֹת וְהַדְּגִים הַצְּמָחִים וְהַאִילָנוֹת, שָׁהֵם וַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה. לְאַחֲרֵ שְׁהָכִין הַבִּית וּהַפְּרִנְסָה, הַבִּיא אֶת הָאָדָם, וּבָרָא אֹתוֹ וְאֶת אֲשֶׁתוֹ וְהַזְּלִידֹו בָּנִים וּעַשְׂוִו יִשְׁׁוֹב בַּבִּית. וְעַל בֵּן נִאָמֶר בָּרָאשִׁית, בֵּית רָאשׁ. בָּאָשֶׁר תִּבְינֵ בְּאוֹתָיוֹת, תִּמְצֵא בֵּית רָאשׁ. וּבֵן הַתְּחִילָה הַתּוֹרָה בָּרָאשִׁית, בְּלוֹמֵר בֵּית רָאשִׁית, וְהַכֵּל עֲגַזְןִ אָחֵד.

וְעַם בֶּל זֶה צָרִיךְ הָאָדָם לְהַשְׁתָּדֵל בְּדַרְךָ אָרֶץ, וְלַעֲשֹׂת עַתִּים לְתּוֹרָה, וְלֹהִיוֹת עַמְּלָו בְּשִׁנֵּי הַדְּרָכִים הָאַלְוִו, מִפְנֵי שִׁגְיָעָת שְׁנֵיהֶם מִשְׁבְּחָת עָזָן. וּשְׁפָמָא יָמֶר אָדָם הַרְיֵנִי בֵּן אֲבוֹת הָעוֹלָם, מִמְּשִׁפְחָה גְּדוֹלָה, אִינֵּי רָאוּי לַעֲשֹׂת מִלְאָכָה וְלֹא לְהַתְּבֹזּוֹת. אָמֶר לוֹ, שׁוֹטָה, בְּבֵר קְרָמָךְ יוֹצֵרָה, שְׁגָאָמֶר בָּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמְמִים וְאֶת הָאָרֶץ, וְהָוּ עָשָׂה

מִלְאָכָה קֹדֶם שְׁבָאתָ לְעוֹלָם. וּמַנָּא לֹז. שֶׁנֶּאֱמָר (בראשית ב) מִבְּלֵי מִלְאָכָתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעֹשָׂות. קָרָא אָזְתָּה מִלְאָכָה. וּבֶן (שם) וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִבְּלֵי מִלְאָכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

ובci הָא דָאָמֵר ר' יוחָנָן, בָּא וְרָאָה, לְפָה בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם אַחֲרֹן לְכָל הַגְּבָרָאים. אֶלָּא לְלַמְּדָה, שְׁעָשָׂה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִלְאָכָתוֹ, וָבָרָא הַעוֹלָם וְכָל צְבָאָם, וּבַיּוֹם הַשְׁשִׁי שֶׁהָוָא אַחֲרֹן לְמִלְאָכָתוֹ, בָּרָא בּוֹ אֶת הָאָדָם, אָמֵר לֵיהּ לְאָדָם, עַד בָּאוֹן הַיְהִי אַנְיִ מְשֻׁתְּדֵל בְּמִלְאָכָה, מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ אַתָּה תִּשְׂתַּדֵּל בָּה, וּזְהוּ בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, קֹדֶם שִׁיבָּא אָדָם לְעוֹלָם.

וְאָמֵר רַבִּי יוחָנָן, לְפָה נִבְרָא אָדָם בְּצָלָם אֱלֹהִים. שֶׁנֶּאֱמָר (שם א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ. מְשֻׁלָּל לְמַלְךְ שְׁהִיחָה מוֹשֵׁל עַל הַמְּדִינָה, וְהִיה בּוֹנֶה בִּירְגִּינָּות וְתִיקְוִינִין לְעִיר, וְכָל בְּנֵי הָעִיר מְשֻׁתְּעַבְּדִין תְּחִתָּיו. יוֹם א' קָרָא לְכָל בְּנֵי הָעִיר, וּמִגְּנָה עַלְיָהָם שֶׁר אֶחָד שְׁלוֹ, אָמֵר, עַד בָּאוֹן הַיְהִי טוֹרָה בְּכָל צְرָבִי הָעִיר, וְלַעֲשׂות מְגַדְּלִים וּבִרְגִּינִּות, מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ הָרִי זֶה בְּמַונִּי.

בְּעֵנִינוּ זֶה נֶאֱמָר בָּאָדָם, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ, וְאָמֵר לֵיהּ רָאָה בְּנִיתִי כָּל הָעִיר וְכָל אֲשֶׁר בָּה, וּבְאֲשֶׁר הַיְהִי מוֹשֵׁל עַלְיָה וּבּוֹנֶה אָזְתָּה בְּכָל חֶפְצִי, בֶּךָ אַתָּה תִּבְנָה וְתִּعְשָׂה מִלְאָכָת הַעוֹלָם. מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ יְהִי הַבָּל

מסורת בידך, ובולם יהיו מושיעבים תחתיה, ויראים ממה, באשר היו יראים מפני, שנאמר (שם ט) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיות הארץ. ועל בן בצלם אליהם עשה אותה. ויברא אליהם את האדם בצלמו, לעשות כל צרכיו העולם ותיקונו, באשר הוא עשה בתחלה.

בראשית, בתיב (משל ח) ה' קני ראייה דרכו קדם מפעליו מאנו, הפסוק זה חוזר על כל התורה, שהוא היה ראייה ראייה דרכי אל, שההתורה נבראה אלףים שנה קודם שנברא העולם.

דאמר רבי אלעזר, שבעה דברים נבראו עד שלא נברא העולם. ואלו הם: התורה. וכן עדן. וגיהנום. וכפא הבוד. ובית המקדש. ושמו של מישיח. והתשובה. ובהTORAH ברא אליהם, רצונו לאמר עם ראייה, שהוא ראייה ראייה ברא אליהם את השמים ואת הארץ. אמר רבי יהודה בא וראה כמה הפרש יש בין התורה והעולם, שהעולם נברא ביששת ימים, וה תורה באربעים יום וארבעים ליליה.

רבי יוחנן הוי אoil מקסרי לווד, והיה מטייל עמיה ר' חייא בר אבא, כד מטו חד ביהקל, אמר רבי יוחנן, חי דידי, זוביגתיה, כדי למוצי באורייתא. בכה ר' חייא בר אבא, אמר ליה ולמה את בכ. אמר ליה, שלא שבקת לסיבותיך בלום.

אמר ליה, **חַיָּא בְנִי,** קָלָה הַוָּא **בַּעֲינֶךָ** מֵה **דָּעַכְתִּית,**
דִּשְׁבָּקִית דָּבָר **שְׁגַבָּרָא בְּשֶׁשֶּׁה יָמִים,** **בְּעֹבוֹר דָּבָר**
שְׁגַבָּרָא בְּאַרְבָּעִים יוֹם, **שְׁגַגְגָאָמָר** (שםות לד) **וַיְהִי שֵׁם** עִם ה'
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְקָנִיתִי דָּבָרים גָּדוֹלִים וְטוֹבִים
שְׁאַיְנָם בְּעוֹלָם, וְהֵם עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה וְחַבְמָה וְגִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר**
(משל ח) לִי עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה אָנִי בִּינָה לִי גִבּוֹרָה.

ר' יוחנן כֵּד הַוָּה לְעֵי בָּאוּרִיתָא, **הַוָּא אֲנָפָוי זְהִירִין בְּזָהָרָא**
דִּשְׁמֶשָּׁא, **יוֹמָא חָד פָּגָע בֵּיה ר' יְוִסִּי,** אמר לֵיה **חַמָּא**
אֲנָפָךְ זְהִירִין בְּזָהָרָא דִּשְׁמֶשָּׁא, אמר לֵיה **לֹא הַוָּא אֶלָּא**
שְׁמַעְתָּא דְּנָהָרָא לִי. קָרָא עַלְיה (שופטים ח) **וְאַוְהָבָיו בְּצָאת**
הַשְּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ.

ר' יצחק אמר, התורה נקראת תושיה בתקלה. ואחר כה
גִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר לִי עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה וְנוּוּ,** תְּדֻעַ לְךָ בַּי בָּתְחָלָה
נִקְרָאת תושיה, **שְׁמַתְשָׁת** בְּחוֹ שֶׁל אָדָם, מִבְנֵי שִׁישׁ לוֹ
לְהַלְחָם עִם יָצָר הָרָע, וְלִבְתָּת בְּלִ גְּוֹפָו בְּבֵית הַמְּדָרָשׁ, **עַד**
שִׁירָגֵיל אותו בתורה. **כִּיּוֹן** **שַׁהְוָא רְגִיל לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה,** או
יִשְׁלֹׁו שְׂמָחָה וְגִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר אָנִי בִּינָה לִי גִבּוֹרָה,** רצונו
לְאָמֵר בְּשָׁאָדָם רְגִיל בַּתּוֹרָה וּבְחַבְמָה, או **יִשְׁלֹׁו תְּפָאָרָת,**
וְאַיוֹזְהִיא גִבּוֹרָה, **לְהַלְחָם מִלְחָמוֹת ה'**, **שְׁגַגְגָאָמָר** (מדגרו כא) **עַל**
כֵן יֹאמֶר בְּסֶפֶר מִלְחָמָת ה', **שֵׁם תְּהָא הַמִּלְחָמָה וְהַגִּבּוֹרָה.**
וּבַתּוֹרָה בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַעוֹלָם, **שְׁגַגְגָאָמָר** (משל ח)
וְאַהֲרֹן אָצְלוֹ אָמֹן, **אֶל תְּקַרְיָא אָמֹן,** **אֶלְאָ אָמֹן.** **וְזֹהוּ**

בְּרָאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, עם רֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ, וַזֵּה הִיא הַתּוֹרָה.

ר' יְהוָדָה אָוֹםֶר, לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְיל הַיְּרָאָה, שֶׁנִּקְרָאת רֵאשִׁית, שֶׁנִּאָמֵר (משלי א) יִרְאַת ה' רֵאשִׁית דָּעַת. וּמִנָּא לְזֶה שְׁהֻזְּלָם נִבְרָא עַל פִּי הַיְּרָאָה, שֶׁנִּאָמֵר (קהלת ג) וְהִאֱלֹהִים עֲשָׂה שִׁירָיו מַלְפְּנֵינוּ. עֲשָׂה אֶת הָעוֹלָם, בְּרוּי שִׁירָיו מַלְפְּנֵינוּ, וְעַל פִּי הַיְּרָאָה שְׁהִיא רֵאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ.

בְּרָאָשִׁית, רְبִי אַלְעֹזֶר פָּתָח, (תהלים קט) שִׁיר הַמְּעָלוֹת אֶל ה' בְּצִדְקָתָה לִי קְרָאתִי וַיַּעֲנַנִּי. שִׁירִים תְּאַבִּים בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּבִרְיאַת שָׁמִים וְאָרֶץ, בְּרוּי לְהַלְלוּ וְלִשְׁבָחוּ, שַׁהוּא יוֹצֵר הַכָּל. הַשָּׁמִים אֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵינוּ, שֶׁנִּאָמֵר (תהלים יט) הַשָּׁמִים מִסְפְּרִים בָּבּוֹד אֶל, וְהָאָרֶץ אֹמְרָת שִׁירָה, שֶׁנִּאָמֵר (שם צו) שִׁירָו לְה' בְּלַיְהָרֶץ.

וְעוֹד, שְׁבֵל הָעוֹלָם תְּאַבִּים וְשִׁמְחִים לְפָאָר לְיוֹצְרָם, בְּחַזּוֹתָם נַפְלָאָתָיו בְּשָׁמִים וְבָאָרֶץ, וְזֹה בְּרָאָשִׁית. עִין בָּאוֹתִיות וִתְּרָאָה, שִׁיר תְּא"ב. כְּלֹזֶם, תְּא"ב לִאמְרָ שִׁיר, עַל נַפְלָאָתָיו בְּשָׁמִים וְבָאָרֶץ, אֵיָה הוּא אָוֹתָם הַמְּעָלוֹת שְׁהִיה דָוד הַמֶּלֶךְ עַל יְהוָה הַשְׁלֹום אָוֹםֶר. אִלוּ הֵם אָוֹתָם הַשִּׁירִים שֶׁל אָוֹתָן הַמְּעָלוֹת, שְׁהֵם הַשָּׁמִים, שֶׁנִּאָמֵר (עמוס ט) הַבּוֹנֶה בְּשָׁמִים מְעָלוֹתָיו. וְדָוד תְּאָב לָהֶם, וְהִיה אֹמְרִים, וְזֹה שִׁיר תְּאָב.

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּתֵיב (איוב לה) בָּרוּן יְחִיד כּוֹכְבֵי בָּקָר וִירְיוֹעַ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִאן אִינּוֹן בְּנֵי הָאֱלֹהִים. אֲלֹו הַם
הַמְּלָאכִים, שֶׁהָם אֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵי יוֹצֵר בִּרְאָשִׁית בְּכָל
לִילָּה, בְּגַגְדָּל שֶׁלַשׁ מִשְׁמָרוֹת דְּרוּי הַלִּילָּה. וּבְכָל מִשְׁמָרָה
וּמִשְׁמָרָה, כָּל בְּתִ וּבְתִ אֹמְרָת שִׁירָה. וּבְמִשְׁמָרָה הַאַחֲרוֹנָה
שֶׁהִיא בְּסוֹפָה, וְהִיא לְעֵת הַבָּקָר, כָּל הַכּוֹכְבִים וְהַמְּזֻלּוֹת,
וְהַמְּלָאכִים הַגְּקָרָאים בְּנֵי הָאֱלֹהִים, הַם אֹמְרִים שִׁירָה,
שֶׁגָּאָמֵר, בָּרוּן יְחִיד כּוֹכְבֵי בָּקָר וְנוּ.

וּבָכָל אַחַד בְּפִי מַעַלְתָו. לְהַזּוֹרֶת בַּי גְּבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׂוֹמֶר,
בַּי מַעַלוֹת יִשְׁלַחְמָה לְמַעַלָה מַאֲלָה, עַל בַּן נָאָמֵר
שִׁיר הַמַּעַלוֹת, מִמַּעַלוֹת הַמְּלָאכִים שֶׁהָם אֹמְרִים שִׁירָה, וְזֹהוּ
בִּרְאָשִׁית, שִׁיר תְּאַבָּב, בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ.

רַבִּי חִזְקִיהָ הָתוֹ אֹוֵל בְּאוֹרָחָא, וְהָתוֹה עַמִּיהָ ר' יוֹסֵי בְּרִ
חַלְפְּתָא, קָמוּ לְמִיזָּל. בְּתַר פְּלָגָות לִילָּא, עַד דְּהַוּ
אֹוֵלִי, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חִזְקִיהָ, מַאי עֲבִידָנָא, דְּהָא תְּגִינָן
לְעוֹלָם יֵצֵא אָדָם בְּכִי טוֹב.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי חִזְקִיהָ, יוֹסֵי בְּרִי, תָּא שְׁמַע הַדָּר גְּעִימֹות קָל
גְּלָגְלִי חִיּוֹתָא, דְּאִינּוֹן מִשְׁבָּחָן שִׁירָתָא קָדָם אָלְהָנָא.
עַד דְּאַרְכִין אָוְדָגִיהָ, שְׁמַע קָל תּוֹשְׁבָחָא גְּעִימֹתָא, דְּהַוּ
אָמְרִי (תְּהִלִּים ט) וְהִי לְעוֹלָם יִשְׁבָּן וְנוּ.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי חִזְקִיהָ, בְּרִי, שְׁמַעַת בְּלָום. אָמַר לֵיהּ, קָל

גְּעִימֹתָא. וּמֵן גְּעִימֹתָא וַתַּוְשַׁבְחָתָא מֶהָאִי פְּסֻוקָּא דְּשֶׁמְעִית, בְּעַזְנָא פִּירְוִשָׂו, דְּכַתִּיב וְהִי לְעוֹלָם יִשְׁבֵ בּוֹזָן לְמִשְׁפָט בְּסָאוֹ. דְּבָכָל שְׁעַתָּא וְשְׁעַתָּא דְּרִינְגִּי דִּינָא שְׁכִינָתָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהֹוָא כּוֹרָסָא יְקָרִיה מְתַתְּקָנוּ תְּמִזָּן, מְשֻׁמָּעָ שְׁגָנָא מֵרְכָּזָן לְמִשְׁפָט בְּסָאוֹ.

אָמָר לֵיה יַדְעַת אִיזֶה הִיא מִשְׁמָרָה מִלְּאָכִי הַשְּׁרָת אָמָרִי דָא. אָמָר לֵיה לָאו. אָמָר לֵיה, מִשְׁמָרָת אָותָם הַמִּלְּאָכִים, הַנְּקָרָאים אֱלֹהִים הִיא. דְתַנְיָא, עֲשָׂרָה מִשְׁמָרוֹת שֶׁל מִלְּאָכִי הַשְּׁרָת אִיכָּא בְּרִיקְיעָא, וְאַינְנוּ מִתְחַלְקִין בְּשֶׁלֶשֶׁה מִשְׁמָרוֹת דְּהֹוִי הַלִּילָה.

וַתַּדַּע לְךָ הָאֵיךְ, בְּדַיְמָה יִשְׂרָאֵל מִסְּיִים צָלוֹתָהוּן בְּלִילְיאָ, נְסָבִין שִׁירָתָא בְּתִרְיוֹן, אַינְנוּ הַנְּקָרָאים אַישִׁים, וְאָמָרִי שִׁירָתָא. וְמַאי שִׁירָתָא אָמָרִין. (שם ח) מָה אָנוֹשׁ בַּי תַּזְבְּרָנוּ וְנוּ וַתַּחֲפְרָהוּ מַעַט מְאֵלָהִים וּכְבָוד וְהַדָּר תַּעֲטִירָהוּ וְנוּ הִי אֲדוֹנִינוּ מָה אֲדִיר שְׁמַד בְּכָל הָאָרֶץ. בְּמִשְׁמָרָה שְׁנִיה נְסָבִין שִׁירָתָא, אַינְנוּ הַנְּקָרָאים מִלְּאָכִים וְחַשְׁמָלִים וְאַרְאָלִים. וְמַאי אָמָרִי, (שם כט) הַבּו לְהִי בְּנֵי אַלְיִם.

בְּפֶלְגּוֹת לִילְיאָ מִמְּשָׁ, עַד דְּסִים מִשְׁמָרָה שְׁנִיה, דְּהָהִיא שְׁעַתָּא הִיא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִסְתַּבֵּל בְּעַדּוֹ מִמְּשָׁ, הַגְּנִיזָה לְצִדְיקִים לְעַתִּיד לְבוֹא. פָּתָחִי חִוּת הַקְּדָשָׁ, וּבְתִרְיוֹן שְׁרָפִים וְאֹפְגִּים וּכְרוֹבִים, וְאָמָרִי (שם לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנָּת לִירָאֵיךְ (שם טח) סָולָו לְרוֹכֵב בְּעֶרֶבּוֹת בֵּיהֶ

שםו.

בתחילה משמרה תלייתה, נסبيין שירთא אינון דנקראים אליהם, ואמרי זה, לעולם ישב לנו. בדathi צפרא, פתحي שמיא ואמרי, (שם יט) השמים מספרים בבוד אל לנו. כובי בקר אמר, (שם קמץ) מוגה מספר לכוכבים לנו, גדול אדונינו ורב פה. אותן הפלאכיות הנקראים בני אליהם פתהי ואמרי, (תהלים טט) הבו לה' בני אלים הבו לה' בבוד וען.

עד ההו אזייל, חמו רקדרא שחרא, והדר נהורא. אמר רבינו חזקיה לרבי יוסף, תא ואחוי לך דבך היא גאולתן של ישראל. בעידנא דינחר להו שמשא גאולה, יהי להו עקא בתר עקא, וקדוריota בתר קדרותא, עד דאיןנו בה, ינחר עליהו נהורא רקדושא בריך הוא, שנאמר (הושע ו) בשחר נכוון מצאו. ובתיב (מלacci ו) וורהה לךם יראי שמי.

שםש צדקה ורפואה בכונפה.

ובזמןה היה מלחמות יתעוררו בעולם, גוי בינוי, ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו על שונאייהם של ישראל. עד שיקדרו פניהם בשולי קדרה, ואחר מה יתגלה עליו נאולתן מתווך שאנת לחצם ורחקם.

זהו שאמר דוד המלך עליו השלום, (תהלים כט) למנצח על אילת השחר. אילת השחר, אילת הבוקר תהה ליה למימר. אלא על אילת וחוזק דשחרותא רישראל. בדור

אחר (שם פח) בְּגַבֵּר אִין אִיל. בְּהַהִיא שָׁעַתָּא יַזְעֲקוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּמְרוּן אֶלְיוֹן אֶלְיָהוּ לְמִתְחַדֵּשׁ עַזְבָּתָנוּ, מִנוּ עַקְתָּהּוֹן, לְבַתְּרַמְּתָהּוֹן מִתְחַדֵּשׁ.

* רבי אומר, השתיין מששׁת ימי בראשית נבראו. והקדוש ברוך הוא בראשית. וזהו בראשית, כלומר, בראשית. אילו של יצחק, קושטא הוא דנברא מששׁת ימי בראשית. והקדוש ברוך הוא בראשית, תיביש בהפוך אותהיות. בראשית, יתברך שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שברא כל העולם, והכינו בחכמה ובתבינה ובדעת, ובגדרן בראש ג' עולמות, עולם הארץ, ועולם התחתון, ועולם התיכון. נתן בעולם התחתון הקטן, צורת שלשתן. צורת המדברת, וצורת הצומחת, וצורת השבלית.

ותדע לך, כי העולם התחתון מתקיים באוויר, באשר תראה כי הגוף מתקיים בגוף, והנפש מתקיימת באוויר, והאוויר בבורא יתברך. תדע לך, שהבורא יתברך בראש האדם, וברא אותו בצלם ובצורה.

והכינו מארבעה דברים מובדקלים זה מזה, מאש, מרוחה, ממים, מעף. שנאמר (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלוהים. אלו הם הד' דברים הגוזרים, במה דעת אמר, מקום יש בברבי חיים, שקורין לאש תהו, וזהו היסוד הראשון. ובהו וחשך, הם המים

וְהַעֲפָר. וּמֵנָא לֹן דְחַשֶּׁד הַוְיָא הַעֲפָר. שֶׁגָּאָמַר (קהלת ז) וּבְחַשֶּׁד
שְׁמוֹ יָכֹפֶה. וְאָמַרְוּ שְׁזֹהוּ גּוֹשׁ הַעֲפָר. וְהַרְוִית, הוּא רֹוח מִמְשָׁש.
וְאָמַנָּם בַּי הַאֵל יְתִבְרָךְ, בְּרָא אֶת הָאָדָם, שַׁהְוָא נִקְרָא עַזְלָם
הַתְּחִתּוֹן, בְּנֶגֶד עַזְלָם הַעֲלִיוֹן הַגָּדוֹל, וַיְנַתֵּן בָּו קִים
הַגֶּפֶשׁ, הַמְנִיעַ לְגֻוף בָּלוֹ, וְעַל בָּנו הַבְּדִילוֹ מִבְּלָל הַגְּבָרָאִים
אֲשֶׁר לְמִטָּה עַמּוֹ, וּבְמִתָּה הָאָדָם מוּבָדֵל מִיטָּר הַגְּבָרָאִים.
מִפְנֵי זוֹאת הַגֶּפֶשׁ, וְאַיזְהָוּ הִיא, נִפְשָׁה הַמְּדִבְרָת.

שָׁאַל ר' יְהוֹדָה לְר' דּוֹסְטָאִי, הַגֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בְּאָדָם הַגְּקָרָאת
שְׁבָלִית, אַיזְהָוּ נִפְשָׁה הִיא, וְאַיזְהָוּ מִקּוֹמָה. אָמַר לֵיה,
הַלֹּא יִדְעַת בַּי הָאָדָם בְּרָא אֶתְהוּ תְּמָקוּם יְתִבְרָךְ בְּשֶׁמוֹ,
וּבְאָשֶׁר הוּא גָּדֵל וּרוֹאָה עֲנֵינִי הַעוֹלָם, וּמִבֵּית בְּלָבוֹ, הוּא
מַעֲצָמוֹ מִרְיחַ הַגֶּפֶשׁ הַזֹּאת, בַּי הַזָּאִיל וְהָוָא מִבֵּית וּרוֹאָה
גְּפַלְאות הַבּוֹרָא, וְחִידּוֹשׁ הַעוֹלָם, וּזְרוֹיחַ הַמְאוֹרוֹת עַרְבָּ
וּבְקָר, וּכְיַי בְּלַהֲוָלָם בָּלוֹ תְּלִוי בְּכָהּוּ יְתִבְרָךְ, הוּא מִשְׁתַּדְלָל
בְּעַצְמוֹ לְחַקּוֹר וְלְהַשִּׁיג הַשְּׁגָה קְדוּשָׁה וּבְרָה, וְאַזְוּ יִשְׁלֹׁו נִפְשָׁ
הַשְּׁבָלִית, מִפְנֵי שְׁהָוָא מִשְׁבֵּיל לְדִעָת לְחַקּוֹר בְּחַכְמָה.

רַבִּי עַזְרִיה אָוֹמֵר, הַגֶּפֶשׁ מִקּוֹמָה בְּלָבָב, וְהִיא מִגְיָעָה לְכָל
הַגּוֹף, וְהִיא מוֹנַחַת בְּאֶמְצָע הַגּוֹף, וּמַאיָּרָה לְכָל הַגּוֹף.
בְּאָשֶׁר נַתֵּן הַשְּׁמֶשׁ בְּחַצִּי הַשְּׁמִים. וְהַגּוֹף מַתְקִים בְּגֶפֶשׁ,
וְהַגֶּפֶשׁ בְּאֹוִיר, וְהָאֹוִיר בְּבּוֹרָא. וְהַבּוֹרָא יִתְּסַבֵּל כָּל
הַעוֹלָמוֹת בְּכָהּוּ, שֶׁגָּאָמַר (ישועה מו) אָנָּי עָשִׂיתִי וְאָנָּי אָשָׁא
וְאָנָּי אָסְבָּל.

רבי יהודה אומר למה הזכיר הקדוש ברוך הוא בבריאת שמים והארץ תחלה, וhalb בא בפה הבבוד וה黜אכים, נבראי תחלה. אלא, כדי שלא יהירר אדם בדברים הסתוםים מהעין ואשר לא גלה בראש.

רבי אומר, כדי להראות לאדם, שאינו בעל חכמה, ואין ראוי לגנות לו סתרי תורה. אמר רבי יצחק, אין מגליין סתרי תורה, אלא לאדם חכם, וקורה ושוניה, ותלמודו מתקיים בידו, והוא ירא שמים, ובקי בכל דבר. ואדם שאינו בענין זה, וישאל על הסתרים והגעלמים של מעלה, אמר לו מה אתה שואל, שא נא עיניך וראה, כי בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ, תדע לך שלא גילהה התורה יותר.

ואם תאמר שאין סתרים בתורה, תדע לך כי על כל דבר ודבר יש תלי תלמידים של סודות והלכות ובירושים, שנאמר (שיר השירים ח) קוץתיו תלמידים, על כל קוין וקוין תלי תלמידים. כי היא הרבה יוחנו בן זפאי, היה אמר על האי פסוקא, (בראשית לו) ושם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זhab, שלש מאות הלכות פסוקות, ולא רצה לננות אותן אלא לר' אלעזר בן עריה, ולר' אלעזר בן הורקנוס תלמידיו, דהוי עסקי במעשה מרובה עמו.

אמר רבי, בא וראה מה בתיב בשלמה, (מלכים א ט) וידבר שלשות אלףים משל ויהי שירו חמשה ואלף. על כל

דבר ודבר ה' אומר בו אלף וחמשה טעמים. ומה שלמה,
שהיה עבד של הקדוש ברוך הוא, היה אומר על כל דבר
ודבר נ' אלףים משל, ואלף וחמשה טעמים, הקדוש ברוך
הוא שהוא מגלה עמיקתא ומסתתרא, והוא הגותן חכמה
והבינה, שנאמר (משלי ב) כי ה' יתנו חכמה מפי דעת ותבונה
על אחת בפה ובפה.

ר' לוי אמר, כתיב (טהילים צב) מה גָּדוֹלָו מְעַשֵּׂיךְ ה' מִאֶד עַמְקָו
מִחְשָׁבּוֹתֶיךְ. מה גָּדוֹלָו מְעַשֵּׂיךְ ה', זה מעשה בראשית,
שהם מעשייו של הקדוש ברוך הוא. מiad עמו מחשבותיך,
אלו סתרי תורה.

ר' אליעזר הגדול אומר, כתיב (מלכים א ח) וה' נתן חכמה
לשלה באשר דבר לו, מלמד שעמד על קדוקי תורה,
אבל על עמקייה לא עמד, ושבקש לעמוד עלייה, אמר
(קהלת ז פערמיים ב) אמרתי אחכמה והיא רוחקה ממני.

שאל ר' דוסטהי לר' אליעזר הגדול, אמר ליה רבינו,
העמידני על סוד זה הפסוק, (במדבר כח) עולת תםיד
העשיה בהר סיני ליריח ניחוח אש לה'. אמר ליה, בני,
חיך דבר אמרת לי, שעдин אין ראוי לעמוד עליו, ולא
שאלני אדם על זה, וולתי עקיבא תלמידי, ועдин השרשיהם
בידי, שמע רבינו עקיבא, אמר כיון שהגצו הפרחים, אכלתי
השרשים. אמר ליה עקיבא עקיבא, מוכן תהיה ליריח ניחוח
לה'. ועдин בלעת המתוק נשאר.

יְוָמָא חַד הַו אֹזֵלִי בְּאוֹרֶחֶא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְּדִין אֲכַלְתָּ
שְׂרָשִׁים דְּאַמְרָתָךְ. אָמֵר לֵיה רַבִּי, מַשְׁאַמְרָתָךְ לֵי הַסּוֹד,
עַמְדָתִי עַל תְּכִונַתְךָ. וְסַח לֹו הַאֵיךְ. אָמֵר לֵיה עַמְדָת וְאֲכַלְתָּ,
וְעַדְין הַבְּלִיעָה מְהֻמְטוֹק נְשָׁאָר. וְאַוְתָה שְׁעָה גַּלְהָ לֹו
אַרְבָּעִים סְוּדוֹת בְּתֹרֶה.

עַד דְּהַו אֹזֵלִי, חַמְיִ חַד מַעַיְינָא דְמִיאָ, יִתְבוֹתָן. אָמֵר לֵיה
ר' אַלְיעָר, עַקְיָבָא, תָּא וְאַתָּו לְדֹגְבִּיעָא דְמִיאָ, דְקָא
פְּתַחְיִ מִיאָ, וְצַלְילִין וְנוֹזְלִין, בְּהָא דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) בְּאָר
מִים חַיִים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. וְעַל הַדָּא פְּסֻוקָּא, גַּילָה לֹו
שִׁיחָת מְלָאָכִי הַשְּׁرָת, שִׁיחָת כּוֹבָבִים וּמְזֻלּוֹת, וִידִיעָת חַלוֹגִי
חַמָּה בְּעַתּוֹתֵינוּ וּמְנִינוּ, שִׁיחָת דְקָלִים וּעוֹפּוֹת, שִׁיחָת
הַרוּחוֹת, יִדִיעָת הַתְּקוּפוֹת וְהַעֲיָבוֹרִים.

בְּאַוְתָה שְׁעָה, בְּכָה רַבִּי עַקְיָבָא. אָמֵר לֵיה עַל מַה קָא בְּכִיתָ.
אָמֵר לֹו, או לְדוֹר שִׁיחָיו יִתּוּמִים מִמֶּה. אָמֵר לֹו, אֶל
תָאָמֵר כֵה, אַלְא וְוי לְדוֹר שִׁיחָיו יִתּוּמִים בְּלִי אָב, בְּלִי חַכְם
מוֹרָה, וְלֹא תַלְמִיד הַזָּנָה. וְיָמִים יִבּוֹאוּ, שֶׁבְלַ הַדָּוָר יִהּוּ
חַצּוֹפִים וּעֹזִי פָנִים, וִתְשַׁתְּבַח תֹּרֶה, וְאֵין דָוִרְשׁ וְאֵין מַבְקֵשׁ.
וְהַמְתַעֲזֵר לְבּוֹ בְּתֹרֶה, יְהִי נְבוֹה וְחַדֵּל אִישִׁים, וְוי לְדָרָא
הַהְוָא בְּדַ יִתְיִ הַהְוָא דָרָא.

אָמֵר לֵיה לִית הַהְוָא דָרָא מַתְקִיִּים, אַלְא בְּהַבְלַ פִּיכְם שֶׁל
תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן, בְּדַ אַינְנוּ רַבְיכִין בְּלִבְרַ, וּבְדַ
אַינְנוּ קְשִׁישִׁין, אַוְרִיתָא מִשְׁתְּבַחַת מְנֹהָן. בַּי הָא דָא מַר רַבִּי